

مهر خدا

¹ و بعد از آن دیدم چهار فرشته، بر چهار گوشه زمین ایستاده، چهار باد زمین را باز می‌دارند تا باد بر زمین و بر دریا و بر هیچ درخت نوزد. ² و فرشته دیگری دیدم که از مطلع آفتاب بالا می‌آید و مهر خدای زنده را دارد. و به آن چهار فرشته‌ای که بدیشان داده شد که زمین و دریا را ضرر رسانند، به آواز بلند ندا کرده، می‌گوید: ³ هیچ ضرری به زمین و دریا و درختان مرسائید تا بندگان خدای خود را بر پیشانی ایشان مهر زنیم. ⁴ و عدد مهرشدگان را شنیدم که از جمیع اسباط بنی‌اسرائیل، صد و چهل و چهار هزار مهر شدند. ⁵ و از سبط یهودا دوازده هزار مهر شدند؛ و از سبط رؤین دوازده هزار؛ و از سبط جاد دوازده هزار؛ ⁶ و از سبط آشیر دوازده هزار؛ و از سبط نفتالیم دوازده هزار؛ و از سبط منشی دوازده هزار؛ ⁷ و از سبط شمعون دوازده هزار؛ و از سبط لاوی دوازده هزار؛ و از سبط یساکار دوازده هزار؛ ⁸ از سبط زبولون دوازده هزار؛ و از سبط یوسف دوازده هزار؛ و از سبط بنیامین دوازده هزار مهر شدند.

جمعیت بزرگ از تمام ملت‌ها

⁹ و بعد از این دیدم که اینک، گروهی عظیم که هیچ‌کس ایشان را نتواند بشمارد، از هر امت و قبیله و قوم و زبان در پیش تخت و در حضور برّه به جامه‌های سفید آراسته و شاخه‌های نخل به دست گرفته، ایستاده‌اند. ¹⁰ و به آواز بلند ندا کرده، می‌گویند: نجات خدای ما را که بر تخت نشسته است و برّه را است. ¹¹ و جمیع فرشتگان در گرد تخت و پیران و چهار حیوان ایستاده بودند. و در پیش تخت به روی درافتاده، خدا را سجده کردند. ¹² و گفتند: آمین. برکت و جلال و حکمت و سپاس و اکرام و قوّت و توانایی، خدای ما را باد تا ابدالابد. آمین. ¹³ و یکی از پیران متوجّه شده، به من گفت: این سفیدپوشان کیانند و از کجا آمده‌اند؟ ¹⁴ من او را گفتم: خداوند، تو می‌دانی! مرا گفت: ایشان کسانی می‌باشند که از عذاب سخت بیرون می‌آیند و لباس خود را به خون برّه شستوشو کرده، سفید نموده‌اند. ¹⁵ از این جهت پیش روی تخت خدایند و شبانه‌روز در معبد او وی را خدمت می‌کنند و آن تخت نشین، خیمه خود را بر ایشان برپا خواهد داشت. ¹⁶ و دیگر هرگز گرسنه و تشنه نخواهند شد و

ختم عید الله

¹ وَبَعْدَ هَذَا رَأَيْتُ أَرْبَعَةَ مَلَائِكَةَ وَاقِفِينَ عَلَى أَرْبَعِ زَوَايَا الْأَرْضِ مُمَسِّكِينَ أَرْبَعِ رِيَّاحِ الْأَرْضِ لِكَيْ لَا تَهْبِ رِيحٌ عَلَى الْأَرْضِ وَلَا عَلَى الْبَحْرِ وَلَا عَلَى شَجَرَةٍ مَا. ² وَرَأَيْتُ مَلَكَآ آخَرَ طَالِعًا مِنْ مَشْرِقِ الشَّمْسِ مَعَهُ خَتْمُ اللَّهِ الْحَيِّ فَنَادَى بِصَوْتٍ عَظِيمٍ إِلَى الْمَلَائِكَةِ الْأَرْبَعَةِ الَّذِينَ أُعْطُوا أَنْ يَضْرَبُوا الْأَرْضَ وَالْبَحْرَ قَائِلًا: لَا تَضْرَبُوا الْأَرْضَ وَلَا الْبَحْرَ وَلَا الْأَشْجَارَ حَتَّى تَخْتِمَ عَيْدَ إِلَهِنَا عَلَى جَبَاهِهِمْ. ⁴ وَسَمِعْتُ عِدَّةَ الْمَخْتُومِينَ: مِئَةً وَأَرْبَعَةً وَأَرْبَعِينَ أَلْفًا مَخْتُومِينَ مِنْ كُلِّ سِبْطٍ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ. ⁵ مِنْ سِبْطِ يَهُوذَا اثْنَا عَشَرَ أَلْفَ مَخْتُومٍ، مِنْ سِبْطِ رَؤِينَ اثْنَا عَشَرَ أَلْفَ مَخْتُومٍ، مِنْ سِبْطِ جَادَ اثْنَا عَشَرَ أَلْفَ مَخْتُومٍ، ⁶ مِنْ سِبْطِ أَشِيرَ اثْنَا عَشَرَ أَلْفَ مَخْتُومٍ، مِنْ سِبْطِ نَفْثَالِي اثْنَا عَشَرَ أَلْفَ مَخْتُومٍ، مِنْ سِبْطِ مَنَسَّى اثْنَا عَشَرَ أَلْفَ مَخْتُومٍ، ⁷ مِنْ سِبْطِ شَمْعُونَ اثْنَا عَشَرَ أَلْفَ مَخْتُومٍ، مِنْ سِبْطِ لَؤِي اثْنَا عَشَرَ أَلْفَ مَخْتُومٍ، مِنْ سِبْطِ يَسَّكَارَ اثْنَا عَشَرَ أَلْفَ مَخْتُومٍ، ⁸ مِنْ سِبْطِ زَبُولُونَ اثْنَا عَشَرَ أَلْفَ مَخْتُومٍ، مِنْ سِبْطِ يَوْسُفَ اثْنَا عَشَرَ أَلْفَ مَخْتُومٍ، مِنْ سِبْطِ بَنِيَامِينَ اثْنَا عَشَرَ أَلْفَ مَخْتُومٍ.

الجمع الكثير القائم أمام عرش الله

⁹ وَبَعْدَ هَذَا تَطَلَّثْتُ، وَإِذَا جَمْعٌ كَثِيرٌ لَمْ يَسْتَطِعْ أَحَدٌ أَنْ يَعْدَهُ، مِنْ كُلِّ الْأُمَمِ وَالْقَبَائِلِ وَالسُّعُوبِ وَالْأَلْسِنَةِ، وَاقِفُونَ أَمَامَ الْعَرْشِ وَأَمَامَ الْحُرُوفِ مُتَسَرِّلِينَ بِنِيبَاطٍ بَيْضٍ وَفِي أَيْدِيهِمْ سَعَفُ النَّخْلِ. ¹⁰ وَهُمْ يَصْرُخُونَ بِصَوْتٍ عَظِيمٍ قَائِلِينَ: الْخَلَّاصُ لِإِلَهِنَا الْجَالِسِ عَلَى الْعَرْشِ وَلِلْحُرُوفِ. ¹¹ وَجَمِيعُ الْمَلَائِكَةِ كَانُوا وَاقِفِينَ حَوْلَ الْعَرْشِ وَالسُّيُوحِ وَالْحَيَوَاتِ الْأَرْبَعَةِ، وَخَرُّوا أَمَامَ الْعَرْشِ عَلَى وُجُوهِهِمْ وَسَجَدُوا لِلَّهِ قَائِلِينَ: آمِينَ، الْبَرَكَةُ وَالْمَجْدُ وَالْحِكْمَةُ وَالشُّكْرُ وَالْكَرَامَةُ وَالْقُدْرَةُ وَالْقُوَّةُ لِإِلَهِنَا إِلَى أَبَدِ الْأَبَدِينَ، آمِينَ. ¹³ وَسَأَلَنِي وَاحِدٌ مِنَ السُّيُوحِ: هَؤُلَاءِ الْمُتَسَرِّلُونَ بِالنِّيبَاطِ الْبَيْضِ، مَنْ هُمْ وَمِنْ أَيْنَ أَتَوْا؟ ¹⁴ فَقُلْتُ لَهُ: يَا سَيِّدُ، أَتَيْتُ تَعْلَمُ. فَقَالَ لِي: هَؤُلَاءِ هُمُ الَّذِينَ أَتَوْا مِنَ الصِّيقَةِ الْعَظِيمَةِ وَقَدْ عَسَلُوا نِيَابَتَهُمْ وَبَيَّضُوهَا فِي دَمِ الْحُرُوفِ، ¹⁵ مِنْ أَجْلِ ذَلِكَ هُمْ أَمَامَ عَرْشِ اللَّهِ وَبَحْدُمُوهُ تَهَارًا وَلَيْلًا فِي هَيْكَلِهِ، وَالْجَالِسُ عَلَى الْعَرْشِ يَحِلُّ فَوْقَهُمْ. ¹⁶ لَنْ يَجُوعُوا بَعْدُ وَلَنْ يَعْطَشُوا بَعْدُ وَلَا تَقَعُ عَلَيْهِمُ الشَّمْسُ وَلَا سَيْءٌ مِنَ الْحَرِّ، لِأَنَّ الْحُرُوفَ الَّذِي فِي وَسْطِ الْعَرْشِ يَبْرِغَاهُمْ وَيَقْنَأُهُمْ إِلَى تَبَايَعِ مَاءٍ حَيٍّ، وَيَمَسُّحُ اللَّهُ كُلَّ دَفْعَةٍ مِنْ

آفتاب و هیچ گرما بر ایشان نخواهد رسید.¹⁷ زیرا برّه‌ای
که در میان تخت است، شبان ایشان خواهد بود و به
چشمه‌های آب حیات، ایشان را راهنمایی خواهد نمود؛
و خدا هر اشکی را از چشمان ایشان پاک خواهد کرد.